

Toda prebivalci sami ne bi bili nič opravili zoper Turka, ki ga je bilo kakor listja in trave — 300.000 mož. (Dal. prih.)

Jugoslavensko časništvo.

* „Pučke novine“ — časopis za gospodarstvo, obrt i narod — katerega so „Novice“ toplo priporočale tudi našim Slovencem, ko je lani začel izhajati, je svojo nalogo gledé na trojico, ki jo nosi na čelu, tako lepo izpolnil v preteklem letu, da ga radostni priporočamo tudi zdaj, ko nastopi drugi tečaj. Vrle „Pučke Novine“ so jako dobro sredstvo onim Slovencem, kateri se želijo seznaniti s Hrvaškim jezikom in v obče s Hrvaškim razmerami, katere ta list verno, resnično in redoma objavlja. Cena listu, ki vsak teden po celi pôli izbaja, je nizka; za vse leto po pošti pošiljan je 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr. in na četrt leta pa 1 gld. 15 kr. Naročnina se pošilja knjigarni Mučnjaka in Senftlebrna v Zagrebu. Zato, Slovenci, sezite tudi po „Pučkih Novinah“.

Naši dopisi.

Iz Rusije 23. dec. 7. — Iz začetka Rusko-Turške vojske do današnjega dne se je v Evropi nagovorilo in napisalo toliko nenaravnega, da čitajoč v časopisih sporočila o govorih raznih državnih zborov, o odgovorih raznih ministrov, o govorih raznih diplomatov, o časnikarskih prepirih, o raznih interesih raznih držav in narodov, o tirjatvah raznih verskih in kulturonosnih interesov, nehoté sam sebe prašaj: je li vse to plod slavnega 19. veka, ki je dosegel na eni strani najviše stopnje verske popolnosti, brez katere so ti nebesa na veke zaprta, v katera so tvoji očetje prišli brez nje, na drugi strani pa najviše stopnje kulture, katera si k zveličanju pomaga brez nebes; ali smo se kar čez noč — mi, ki smo Evropa — vrnili za tisoče let nazaj v drevnost in smo postali Atenski trg, na katerem je modrost in politika jezik, in kjer toliko veljaš, kolikor si v stanu kričati?

Magjari, na primer, in drugi Avstrijski turkofli so vso lansko zimo obdelovali na vse strani tēmo, da Rusija v Evropi se ne more vojevati s Turčijo, ker ne sme čez Prut, kajti to je protivno Avstrijskim interesom; potem so jej zapirali z Avstrijskimi interesi pot čez Aluto in Donavo, nazadnje čez Balkane. Grof Andrassy je takrat trdil, da Avstrijski interesi nikdar ne dopusté, da bi se Srbija vmešala v vojsko; v poslednjih delegacijah, če nam je telegraf resnico sporočil, pa je on spet trdil, da tega nikdar ni rekel, in da je Srbiji le prepovedal v Bosnijo stopiti. Črnogorce je Andrassy res pregnal s svojimi notami iz Hercegovine ter jih zdaj preganja iz Špice in Bara. Vladar Avstrijski je, kar je vsem vam Slovanom v Avstriji gotovo dobro délo, napil zdravico svojemu zavezniku, njegovi Magjarski podložni pa se drznejo bratiti s sovražnikom njegovega zaveznika in noré od veselja nad izmišljenimi Turškimi zmagami!

V Angliji je kipel boj med liberalci in konservativci: konservativci grozé Rusiji z Angležkimi interesi, liberalci pa konservativcem tudi z Angležkimi interesi; ker so interesi te in une stranke Angležki interesi, se Angležkim ministrom ni treba posebno bati svoje opozicije; ti in uni želé doseči enak cilj, razloček med njimi je le večja ali manja zvijača. Mi v Rusiji smo prav zadovoljni s tem, da so v Angliji na krmilu konservativci; oni so Anglijo v Evropi izolirali, najhujši udarec so dali sami sebi takrat, ko so zavrgli Berolinski me-

morandum. Angležki liberalci bi tega ne bili storili, ampak oni bi bili že z Andrassy evim projektom izvili Rusiji iz rok plod dolge diplomacije. Konservativci Angležki jadrajo bolj naravnost v vojsko z Rusijo. Ko je Turčija zgubila v Aziji edino armado, katero je ondi imela, in najsilnejšo trdnjavo, v Evropi pa najumnejšega polkovodjo in najhrabrejšo armado, je Angležki minister oglasil svetu, da Rusija je zadostila svoji vojni časti, mir da se tedaj lahko sklene, tem lože, ker podlaga mirú je že gotova v sklepah Carigraške konferencije! Čez malo dni potem se je Turčija obrnila do velikih Evropejskih vlad z noto, v kateri trdi ravno to, kar Angležki minister, ter povdarja, da jej ni jasno, zakaj da jo je Rusija napadla. Iz vsega je vidno, da Turško noto so v Londonu izmislili in napisali. Anglija tedaj zopet daje Turčiji potuho. Turška prošnja za mir je tako prevzetna in surovo razžaljiva, da, ko bi vojske še ne bilo, bi se je bilo treba bati zavoljo te Turške nesramnosti.

Mirú tedaj še ne bo; treba bo še vzeti Ruščuk, Šumljo, Varno, Adrijanopelj.

Kaj pa potem? težko če ne — Angležka vojska. Anglija po novejših sporočilih se silno oborožuje ter grozi, da, ako Rusija ne pristopi k novi konferenci, bo Anglija varovala svoje interese, to je, ona bo zasedla Carigrad in Egipt. Bo li s tem vojska končana? Ne verjamemo. Pišejo, da se Anglija zopet meni z Avstrijo. Andrassy je delegacijama objavil, da brez Avstrije nikdo ne more rešiti Turškega prašanja, Magjarski delegaciji pa posebej odkril, pravijo, tajno take skrivnosti o svoji politiki, s katerimi so bili Magjari prav zadovoljni. Kdo razume vse to? So se Magjari morda tako spremenili, da hočejo zgrabiti Bosno proti želji Bosnjakov? ali Andrassy za hrbtom svojega vladarja sklepa zvezo z Anglijo? Od druge strani je slišati, da, ko bi se Magjari vzdignili proti Rusiji in Srbiji vzdignili bi se vsi Avstrijski Slovani kot en mož proti Magjarom. Resnica je dandanes to, da Anglija ne more Evropejske koalicije napraviti proti Rusiji tako, kakor pred 23 leti. Ako Anglija zasede Carigrad in Egipt, osnuje se Rusko-nemško-italijanska koalicija proti Angliji. Kakor Rusija ne more Bospora prepustiti Angliji, tako razen drugih Evropejskih držav posebno Francija ne bi mogla mirno gledati, kako Anglija gospodari s Sueškim kanalom in Egiptom. Italija nima več interesa potezati se za Angleške interese, ona je že dosegla, kar jej je manjkalo; a če jej še kaj manjka, tega ona ne more doseči v zvezi z Anglijo, Avstrijo in Francijo, ampak le z Rusijo in Prusijo. Z Rima in Milana je večkrat citati v Ruskih časopisih dopise, v katerih se Laški šovanizem liže Rusiji. Italija, katero je Avstrija vselej in povsod potokla, je dosegla svoj cilj po milosti družih držav; tako po beraški se ni nikdar nobena država osnovala, kakor Italija. In vendar jej še vedno nekaj manjka: v imenovanih dopisih se govori o Nici, o Tridentinu, o Trstu! Pozor, Slovenci! veste majhen narod, vendar menim, da imate tudi svoje interese, Laška politika pa ravno zadeva interese Slovenske. — Lah! govore o Trstu, a oni ne mislijo samo na Trst, do katerega nimajo nikake pravice, ampak oni škilijo po vsem Primorji in celó po kosu Kranjskem: diši jim Postojnska jama in Idriško živo srebro. Oni o teh Slovenskih krajih govore kakor o deželi čisto Laški in motijo s tacimi dopisi Ruski narod tako, da lahko misli, da Lah! imajo res kake narodne pravice do teh krajev. Ruski narod dobro vé, kje živé Bulgari, Srbi, Hrvatje, Čehi, le o Slovencih skoro nič ne vé, razen malih krogov, ki so po naključbi v dotiki s 5 ali 6 tukaj živečimi Slovenci. In kdo je tega kriv? Sami Slovenci. V